स्वागतंभद्रमागमनंजातम् यद्यस्माद्बालाएवभवंतोबृहंतिव्रतानिचरंति यद्वायेषांवोव्रतानिअन्येबालाश्चरंति ॥ १२ ॥ इंद्रियार्थमेवार्थंयेविदंतिते षांनोव्यसनान्युप्यंतेयस्मिंस्तस्मिन्संसारे ॥ १३ ॥ नन्वभ्यागतानांकुशलंपृच्छ्यतेलोके नत्वात्मनस्तत्राह भवत्स्विति ॥ १४ ॥ तत्तस्मात्कृतवि श्वासःसन् तपस्विनांसंतप्तानांसुहृदोयुष्मान्पृच्छामि ॥ १५॥ नखल्वन्ययोगितुल्यायूयं किंतुसाक्षाद्भगवानेवेत्याह व्यक्तंनिश्चितम् आत्मवतां धीराणामात्मातेष्वात्मत्वेनप्रकाशमानः आत्मानंभावयतिप्रकाशयतीतितथा इमांपृथ्वींचरति ॥ १६ ॥ सूक्तंशोभनवचनम् सारंन्याय्यम् सुष्ठुगं

स्वागतंवोद्विजश्रेष्ठायद्व्रतानिमुमुक्षवः ॥ चरंतिश्रद्धयाधीराबालाएवबृहंतिच ॥ १२ ॥ कच्चिन्नःकुशलंना थाइंद्रियार्थार्थवेदिनाम् ॥ व्यसनावापएतस्मिन्पतितानांस्वकर्मभिः ॥ १३ ॥ भवत्सुकुशलप्रश्नआत्मा रामेषुनेष्यते ॥ कुशलाकुशलायत्रनसंतिमतिवृत्तयः ॥ १४ ॥ तदहंकृतविश्रंभःसुहृदोवस्तपस्विनाम् ॥ सं पृच्छेभवएतस्मिन्क्षेमःकेनांजसाभवेत् ॥ १५ ॥ व्यक्तमात्मवतामात्माभगवानात्मभावनः ॥ स्वानाम नुग्रहायेमांसिद्धरूपीचरत्यजः ॥ १६ ॥ मैत्रेयउवाच पृथोस्तत्सूक्तमाकर्ण्यसारंसुष्ठुमितंमधु ॥ स्म यमानइवप्रीत्याकुमारःप्रत्युवाचह ॥ १७ ॥ सनत्कुमारउवाच साधुपृष्टंमहाराजसर्वभूतहितात्मना भवताविदुषाचापिसाधूनांमतिरीदृशी ॥ १८ ॥ संगमःखलुसाधूनामुभयेषांचसंमतः ॥ यत्संभाषणसंप्र श्नःसर्वेषांवितनोतिशम् ॥ १९ ॥ अस्त्येवराजन्भवतोमधुद्विषःपादारविंदस्यगुणानुवादने ॥ रतिर्दुरापावि धुनोतिनैष्ठिकीकामंकषायंमलमंतरात्मनः ॥ २० ॥

भीरार्थम् मितमल्पाक्षरम् मधुश्रोत्रप्रियम्मुखप्रसत्त्यास्मय मानइवप्रतीयमानः ॥ १७ ॥ विदुषाजानताऽपिईदृशीपरार्थैकपरा ॥ १८ ॥ स्वयमपिपृथोःसंगममभिनंदति संगमइति उभयेषांवक्तॄणांश्रोतॄणां च येषांसंभाषणसहितःसंप्रश्नः सर्वेषांशंसुखंविस्तारयति ॥ १९ ॥ तदेवंसंगमंप्रश्नंचाभिनंद्यानुवादमुखेनैवमोक्षसाधनमुपदिशति अस्त्येवेति गुणानामनुवादने प्रश्नद्वारेणानुवादप्रवर्तनेश्रवणइत्यर्थः आत्मनोमनसोंऽतस्थं कामात्मकंमलंविधुनोति कषायंधातुरागवदनिवर्त्यम् ॥ २० ॥